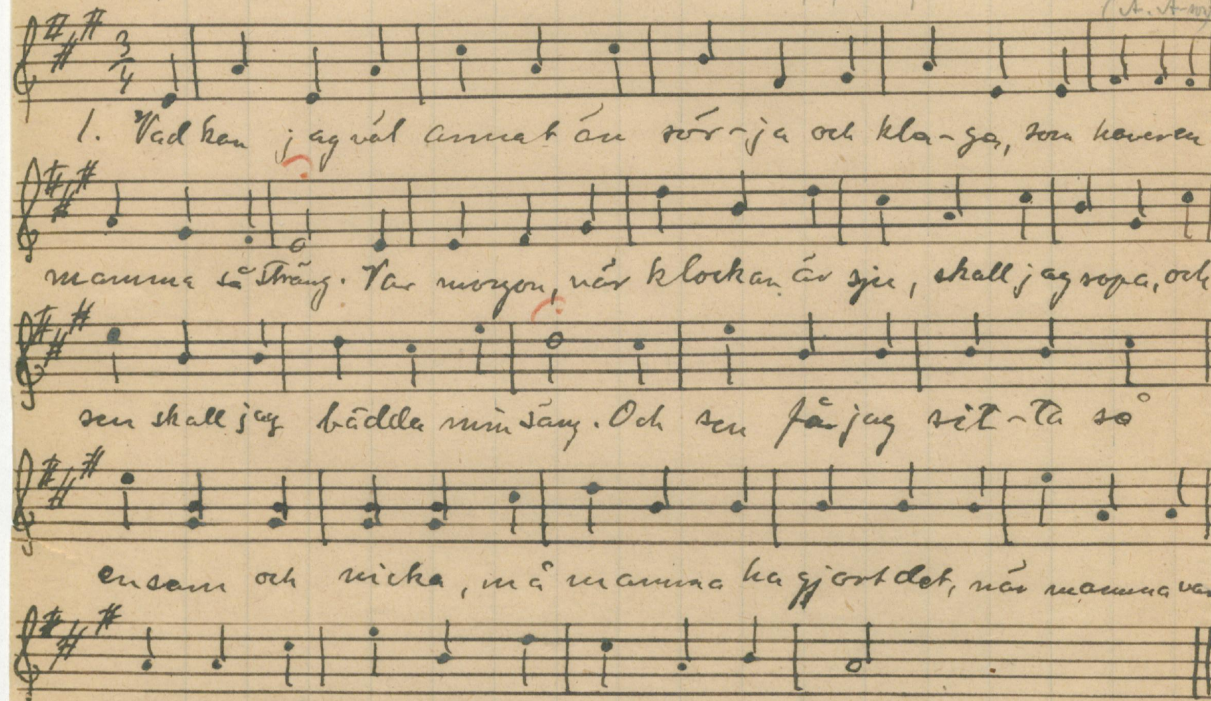

217.
79. Vad kan jag munnst än röja och klaga.

(Ekenäs; Sköldi) Sprungit i gramofon -
populär för ca 33 år sedan (A. A. m.)

2. Jag är ju en sjuttonårs jante,
som känner, förminner och hör.
Och därtill så har jag ett älskande hjärta,
som klappar. Jag vet nog varför.
Men jag är förbjuden på gossarnas blicka,
fast nog bliska 'mamma, när mamma veflicka,
Sjung . . .

218
3. I kväll skall jag möta min Kalle på isen,
det är mitt fasta beslut.

Men mamma bör ej få ett nyssom kurkisen,
ty då gör hon slut därmed.

Nej, smygvägar gå vi, så inget oss litta,
ty så gjorde mamma, när mamma var flicka.
Sjung

4. Jag sjöng på en vis om kärlek och svika
en dag, när jag satt i min vrå.

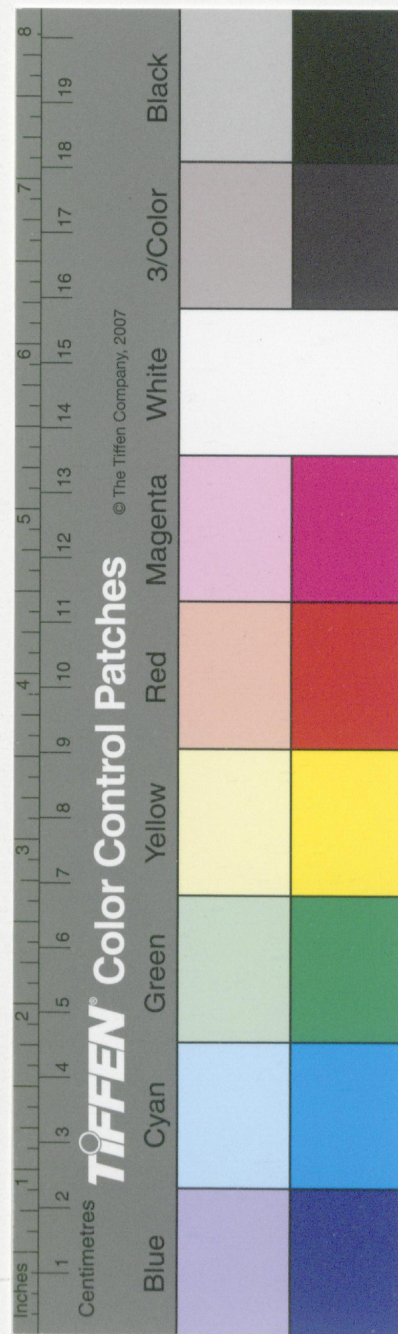
"Om kärlek, min flicka," hörs mamma bredt säga
"är något du ej bör förstå."

På kärlekens vägar man lätt kan sig vicka,
fast mamma nog gick den, när mamma var flicka.
Sjung

5. När mamma var ung, bar hon sorg i sitt sinne
och längtade jämt att blifva.

Och frappa kan kysst både ute och inne,
och lika befängd är hon än.

Men jag är förbjuden att gossarna kysso,
fast mamma nog kysst dem, när mamma var
flicka.
Sjung

6. När tjugoår fyllda, i riket jag vandrar,
 för Göransson heter jag då.

Jag ska ha ett hus, som är högre än andra
 och mitt i en stad ska det stå.

Och där ska jag ha både jungfru och amma,
 ty så hade mamma, när mamma blev mamma.
 Sjung trallallallallalleg!

